

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (fjärde avdelningen)
den 7 februari 2001 *

I målen T-38/99—T-50/99,

Sociedade Agrícola dos Arinhos, L.^{da}, Lissabon (Portugal),

Sociedade Agrícola do Monte da Aldeia, L.^{da}, Lissabon,

António José da Veiga Teixeira, Coruche (Portugal),

Sociedade Agrícola Monte da Senhora do Carmo SA, Almeirim (Portugal),

Sociedade Agrícola de Perescuma SA, Almeirim,

Sociedade Agrícola Couto de Fornilhos SA, Moura (Portugal),

Casa Agrícola da Raposeira, L.^{da}, Coruche,

José de Barahona Nuncio, Évora (Portugal),

Prestase — Prestação de Serviços e Contabilidade, L.^{da}, Lissabon,

Sociedade Agro-Pecuária da Herdade do Zambujal, L.^{da}, Palmela (Portugal),

Francisco Luís Pinheiro Caldeira, Campo Maior (Portugal),

Sociedade Agrícola Cabral de Ascensão, L.^{da}, Horta dos Arcos, Serpa (Portugal),

* Rättegångspråk: portugisiska.

Joaquim Inácio Passanha Braancamp Sobral, Lissabon,

företrädde av advokaterna C. Botelho Moniz och J. Rôla Roque, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Republiken Portugal, företrädd av L. Fernandes, A.C. Seiça Neves och A.M. Gonçalves Monteiro, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av A.M. Alves Vieira och G. Berscheid, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten V. Airão, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 2 a i kommissionens beslut 98/653/EG av den 18 november 1998 om nödåtgärder som krävs med hänsyn till förekomsten av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Portugal (EGT L 311, s. 23), såvitt avser förbudet mot att från Portugal sända tjurfäkt-

ningstjurar som skall användas i kultur- eller sportevenemang till Spanien och Frankrike,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna R.M. Moura Ramos och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 20 september 2000,

följande

Dom

Bakgrund och tillämpliga bestämmelser

- 1 De tretton sökandena är portugisiska uppfödare av tjurfäktningstjurar. Tjurarna skall användas i kultur- och sportevenemang som inom Europeiska unionen

enbart anordnas i Portugal, Spanien och Frankrike. Denna tjurras föds upp endast i dessa tre medlemsstater.

- 2 Efter att ha fått reda på att antagandet av ett gemenskapsbeslut om export av portugisiska nötkreatur var nära förestående, skickade den portugisiska sammanlutningen för uppfödare av tjurfäktningstjurar ett telefax till kommissionens ordförande den 10 november 1998. Detta innehöll en redogörelse avsedd att uppmärksamma kommissionen på den portugisiska tjurfäktningstjurens särskilda ställning.

- 3 Den 18 november 1998 fattade kommissionen beslut 98/653/EG om nödåtgärder som krävs med hänsyn till förekomsten av bovin spongiform encefalopati (BSE) i Portugal (EGT L 311, s. 23, nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Beslutet är grundat på EG-fördraget, på rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, s. 29; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 146), senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, s. 49; svensk specialutgåva, område 3, volym 48, s. 194), särskilt artikel 10.4 i detta direktiv, samt på rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 31, s. 216), senast ändrat genom direktiv 92/118, särskilt artikel 9.4 i detta direktiv.

- 4 I tredje övervägandet i det ifrågasatta beslutet angav kommissionen att flera inspektioner i fråga om bovin spongiform encefalopati (nedan kallad BSE) genomfördes i Portugal under år 1996. Av dessa framkom att alla riskfaktorer ännu inte hanterats på ett tillfredsställande sätt. En uppföljningsinspektion genomfördes dessutom av Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor vid kommissionen från och med den 28 september till och med den 2 oktober 1998,

vilken bekräftade att det fanns fortsatta brister i genomförandet av åtgärderna för att kontrollera riskfaktorena.

5 I artikel 2 i det ifrågasatta beslutet föreskrivs följande:

”Portugal skall säkerställa att följande varor inte sänds från dess territorium till andra medlemsstater eller tredje land:

a) Levande nötkreatur och embryon från nötkreatur.

...”

6 Enligt artikel 4 i beslutet skall Portugal fram till den 1 augusti 1999 säkerställa att kött, produkter eller material som kommer från nötkreatur som har slaktats i Portugal inte sänds från dess territorium till andra medlemsstater eller tredje land.

7 I artikel 16.1 i det ifrågasatta beslutet föreskrivs följande:

”Detta beslut skall ses över senast inom 18 månader efter antagandet i avvaktan på en övergripande undersökning av situationen, särskilt med hänsyn till

utvecklingen av sjukdomsfrekvensen och det effektiva genomförandet av de relevanta åtgärderna, och mot bakgrund av nya vetenskapliga rön.”

- 8 Enligt artikel 18 i beslutet riktar sig det till medlemsstaterna.

- 9 Förbudet mot att sända nötkreatur från Portugal, som infördes genom det ifrågasatta beslutet, förlängdes senare fram till den 1 februari 2000 genom kommissionens beslut 1999/517/EG av den 28 juli 1999 (EGT L 197, s. 45), varigenom det dessutom infördes vissa ändringar i det ifrågasatta beslutet.

- 10 Det ifrågasatta beslutet ändrades även genom kommissionens beslut 1999/713/EG av den 21 oktober 1999 (EGT L 281, s. 90). Genom detta beslut infördes några undantag från det förbud mot att sända nötkreatur som infördes genom det ifrågasatta beslutet, och i beslutet medges bland annat möjligheten att sända tjurfäktningstjurur från Portugal till andra medlemsstater på vissa villkor.

- 11 Det ifrågasatta beslutet ändrades även genom kommissionens beslut 2000/104/EG av den 31 januari 2000 (EGT L 29, s. 36). Den tidsbegränsning av förbudet mot att sända nötkreatur som föreskrevs i artikel 4 i det ifrågasatta beslutet avskaffades. Även artikel 16 i det ifrågasatta beslutet ändrades och där föreskrivs nu att en översyn av det ifrågasatta beslutet, i dess ändrade lydelse, skall ske ”senast den 18 maj 2000 i avvaktan på en övergripande undersökning av situationen”.

- 12 Genom besluten 2000/371/EG och 2000/372/EG av den 6 juni 2000 (EGT L 134, s. 34 och 35) använde kommissionen den befogenhet som den gavs genom

artikel 3.7 i det ifrågasatta beslutet, såsom den infördes genom beslut 99/713, och fastställde att tjuvfäktningsstjurar skulle få börja att sändas från Portugal till Frankrike respektive Spanien den 7 juni 2000.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 13 Sökandena har genom ansökningar, som inkom till förstainstansrättens kansli den 12 februari 1999, väckt talan om ogiltigförklaring av artikel 2 a i det ifrågasatta beslutet, i den mån det enligt denna artikel är förbjudet att sända tjuvfäktningsstjurar från Portugal. Ansökningarna förenades vid registreringen till ett mål.
- 14 Genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 april 1999, har sju av sökandena i målet rörande huvudsaken med stöd av artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget (nu artiklarna 242 EG och 243 EG) samt artikel 104 och följande artiklar i rättegångsreglerna ingett en ansökan om interimistiska åtgärder. Sökandena har yrkat uppskov med verkställigheten av artikel 2 a i det ifrågasatta beslutet, såvitt avser förbudet mot att sända tjuvfäktningsstjurar från Portugal, samt begärt att rätten skall besluta om andra interimistiska åtgärder som den finner lämpliga.
- 15 Genom beslut av den 9 augusti 1999 avslag förstainstansrättens ordförande ansökan om interimistiska åtgärder.

- 16 Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning beslutade den 14 oktober 1999 att tillåta den portugisiska regeringen att intervensera till stöd för sökandenas yrkanden.
- 17 Förstainstansrätten anmodade uttryckligen parterna i målet att yttra sig över den ändring av det ifrågasatta beslutet som infördes genom beslut 99/713 och dess inverkan på målet. Sökandena vidhöll sina yrkanden utan några ändringar.
- 18 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet.
- 19 Parterna utvecklade sin talan och besvarade förstainstansrättens frågor vid offentlig förhandling den 20 september 2000.
- 20 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 a i det ifrågasatta beslutet, såvitt avser förbudet mot att från Portugal sända tjurfäktningstjurar som skall användas i kultur- eller sportevenemang i Spanien och Frankrike till dessa medlemsstater,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

21 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

— bifalla talan och följaktligen ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i enlighet med sökandenas yrkanden,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

22 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— avvisa talan eller, i andra hand, ogilla den,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Bedömning

23 Sökandena har i huvudsak åberopat två grunder. Den första grunden avser en felaktig bedömning av förutsättningarna för beslutet och bristfällig motivering.

Den andra grunden avser åsidosättande av artiklarna 30, 34 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG, 29 EG och 30 EG i ändrad lydelse) samt proportionalitetsprincipen. Kommissionen har bestritt sökandenas grunder och gjort en invändning om rättegångshinder.

Huruvida talan kan tas upp till prövning

Parternas argument

- 24 Kommissionen har hävdad att ingen av sökandena berörs personligen av det ifrågasatta beslutet, eftersom deras faktiska situation inte är så specifik att den särskiljer dem på ett sätt som motsvarar det som gäller för en person som ett beslut är riktat till.
- 25 Kommissionen anser att sökandenas situation i det avseendet inte skall särskiljas från situationen för portugisiska uppfödare av andra nötkreatur. Den har särskilt gjort gällande att den omständigheten att tjurfäktningstjurar föds upp enbart för att delta vid sportevenemang och tjurfäktningar inte hindrar att djuret, efter att ha dödats i arenan, kan komma att ingå i livsmedelskedjan. Kött från dessa djur kan bland annat serveras på restauranger med vissa specialiteter.
- 26 Vid förhandlingen underströk svaranden på nytt att det telefax som sökandena ställde till kommissionens ordförande, och som innehöll en redogörelse för deras ståndpunkt, skickades bara tio dagar innan det ifrågasatta beslutet formellt

fattades. Vid denna tidpunkt hade förslaget till beslut redan upprättats på grundval av ett yttrande från veterinärkommittén, som avgavs i oktober 1998, i enlighet med tillämplig lagstiftning.

- 27 Sökandena har gjort gällande att de uppfyller villkoren för talerätt i artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 fjärde stycket EG), eftersom det ifrågasatta beslutet berör dem direkt och personligen.
- 28 De har gjort gällande att det föreligger faktiska omständigheter som särskiljer dem i förhållande till andra uppfödare och försäljare av levande nötkreatur, som ovannämnda förbud teoretiskt sett är tillämpligt på.
- 29 För det första föder sökandena upp en unik nötkreatursras som skall användas för kamp vid kultur- eller sportevenemang som endast anordnas i Portugal, Spanien och Frankrike. Tjurfäktningstjurarna skiljer sig från alla andra nötkreatur. Det är därför logiskt att exportera dem, även om de på grund av folkhälsoskäl måste destrueras efter det att tjurfäktningen ägt rum.
- 30 För det andra är sökandena registrerade både i den portugisiska och den spanska stamboken över tjurfäktningstjurar. Registrering i sistnämnda stambok sker oberoende av den första, eftersom det uppställs särskilda krav i den spanska lagstiftningen för registrering i denna stambok.
- 31 För det tredje måste sökandena iaktta särskilda regler, som är tillämpliga på tjurfäktningstjurar (men som inte är tillämpliga på andra nötkreatur), när deras

tjurar sänds eller transporteras till Spanien eller till Frankrike. Dessa regler säkerställer en sträng kontroll av samtliga djur som transporteras och utgör en väsentlig del av garantierna för att djuren skall kunna spåras.

- 32 För det fjärde hade sökandena redan innan det ifrågasatta beslutet fattades, genom den sammanslutning som den tillhör (den portugisiska sammanslutningen för uppfödare av tjurfäktningstjurar), uppmärksammat kommissionen på vad som särskilt kännetecknar tjurfäktningstjurar och den lagstiftning som är tillämplig på dessa och bett kommissionen att beakta dessa omständigheter. Denna sammanslutning utövar inte någon egen näringsverksamhet eller självständig verksamhet i förhållande till medlemmarna.
- 33 Sökandena har erinrat om att de, tillsammans med övriga medlemmar i den portugisiska sammanslutningen för uppfödare av tjurfäktningstjurar, ingav ett klagomål till kommissionen den 20 juli 1998 och bad den att ingripa i fråga om de hinder som de spanska myndigheterna lade i vägen för export av tjurfäktningstjurar registrerade i den portugisiska stamboken. I klagomålet gav de kommissionen upplysningar för att den skulle förstå de särskilda regler som är tillämpliga på tjurfäktningstjurar jämfört med de regler som är tillämpliga på andra nötkreatur.
- 34 Efter att ha tagit del av uppgifter om att antagandet av ett totalförbud mot export av nötkreatur var nära förestående, skickade sökandena den 10 november 1998 per telefax till kommissionens ordförande en redogörelse avsedd att uppmärksamma kommissionen på den portugisiska tjurfäktningstjurens särskilda ställning. I redogörelsen vidhöll sökandena att det var möjligt att vidta andra åtgärder (såsom skyldigheten att bränna tjurarna efter föreställningen), vilka skulle ha mindre begränsande inverkan på gemenskapshandeln och samtidigt även skydda folkhälsan.

- 35 Slutligen har sökandena även tillagt att flertalet av dem hade slutit avtal med spanska och franska näringsidkare om försäljning av tjurfäktningstjuror avsedda för de spanska och/eller franska arenorna under tjurfäktningssäsongen 1999. Till följd av det ifrågasatta beslutet blev det omöjligt att fullgöra avtalen.

Förstainstansrättens bedömning

- 36 Enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget får varje fysisk eller juridisk person väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom.
- 37 Enligt fast rättspraxis kan andra personer än dem som ett beslut är riktat till göra anspråk på att vara personligen berörda, i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget, endast om beslutet angår dem i deras rättsliga ställning på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, s. 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, punkt 20, svensk specialutgåva, volym 15, s. 141, och förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-435/93, ASPEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1281, punkt 62). Syftet med artikel 173 fjärde stycket i fördraget är nämligen att säkra ett rättsligt skydd även till förmån för den som, utan att vara mottagare av den omtvistade rättsakten, faktiskt berörs av denna på ett liknande sätt som mottagaren (domstolens dom av den 11 juli 1984 i mål 222/83, Commune de Differdange m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 2889, punkt 9).
- 38 Mot bakgrund av denna rättspraxis skall förstainstansrätten undersöka huruvida sökandena berörs av det ifrågasatta beslutet på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av att det föreligger en faktisk situation som

särskiljer dem vad gäller beslutet i förhållande till alla andra näringsidkare som beslutet kan tillämpas på.

- 39 Genom det ifrågasatta beslutet vidtogs nödåtgärder som krävdes med hänsyn till förekomsten av BSE i Portugal. I beslutet föreskrivs ett förbud mot att sända levande nötkreatur, kött och andra produkter som kommer från nötkreatur som har slaktats i Portugal. Förbudet är motiverat av folkhälsoskäl. Redan från början var förbudet tänkt som tillfälligt, eftersom beslutet skulle ses över senast inom 18 månader efter antagandet i avvaktan på en övergripande undersökning av situationen.
- 40 Sökandena har gjort gällande att de tjurar som de föder upp skall användas för kamp vid kultur- eller sportevenemang och att det följaktligen fortfarande finns ett intresse av att exportera dem, även om de måste destrueras efter det att tjurfäktningen ägt rum. De har dessutom hävdat att de finns registrerade både i den portugisiska och den spanska stamboken över tjurfäktningstjurar, och att export och transport av dessa djur till Spanien och Frankrike omfattas av särskilda regler som säkerställer en sträng kontroll av samtliga djur som exporteras.
- 41 Förstainstansrätten anser att dessa omständigheter inte utgör en situation som särskiljer sökandena, vad gäller det ifrågasatta beslutet, i förhållande till alla andra uppfödare eller exportörer av nötkreatur som påverkas av det förbud mot att sända nötkreatur som infördes genom detta beslut.
- 42 Den omständigheten att de tjurar som sökandena exporterar har andra kännetecken och omfattas av krav vad gäller uppfödning och en rad särskilda kontroller jämfört med andra nötkreatur har ingen betydelse för det sätt på vilket beslutet i fråga påverkar sökandena.

- 43 Eftersom beslutet innehåller ett förbud mot att sända nötkreatur drabbar det inte sökandena på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra näringsidkare. Beslutet berör sökandena enbart i deras objektiva egenskap av exportörer av nötkreatur, på samma sätt som alla andra näringsidkare som utövar samma verksamhet i Portugal. Det ifrågasatta beslutet riktar sig därför i allmänna och abstrakta ordalag till en obestämd personkrets och är tillämpligt på objektiva bestämda situationer.
- 44 Dessa argument skall därför underkännas.
- 45 Sökandena har även gjort gällande att de innan det ifrågasatta beslutet fattades, och i synnerhet genom den portugisiska sammanslutningen för uppfödare av tjurfäktningstjuror som de tillhör, uppmärksammade kommissionen på vad som särskilt kännetecknar tjurfäktningstjuror och på den lagstiftning som är tillämplig på dessa och att de bad kommissionen att beakta dessa omständigheter.
- 46 Förstainstansrätten erinrar om att, även om alla skrivelser och alla kontakter som sökandena har nämnt kan ha haft ett relevant samband med föremålet för det ifrågasatta beslutet, det framgår av rättspraxis att den omständigheten att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagande av en gemenskapsrättsakt utmärker denna person med avseende på rättsakten i fråga enbart när denna person genom den tillämpliga gemenskapsregleringen ges visst processrättsligt skydd (förstainstansrättens beslut av den 9 augusti 1995 i mål T-585/93, Greenpeace m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2205, punkterna 56 och 63, och förstainstansrättens dom av den 13 december 1995 i de förenade målen T-481/93 och T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2941, punkterna 55 och 59).

- 47 Sökandenas argument skall i detta fall bedömas mot bakgrund av tillämplig gemenskapslagstiftning, och i synnerhet direktiven 89/662 och 90/425, eftersom dessa avser vidtagandet av nödåtgärder som krävs för att avvärja eventuella risker när det konstaterats utbrott av någon epizooti, någon ny allvarlig och smittsam sjukdom eller någon annan orsak som kan tänkas utgöra ett allvarligt hot mot djurs eller människors hälsa.
- 48 Det finns inte någon bestämmelse i denna lagstiftning som ålägger kommissionen att, vid vidtagandet av sådana nödåtgärder, iaktta ett förfarande där sökandena har rätt att höras antingen själva eller genom ombud. De åtgärder som sökandena har nämnt ovan kan därför inte anses ge dem talerätt enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 49 Slutligen har sökandena gjort gällande att de har slutit avtal om försäljning av tjurfäktningstjurar avsedda för kamp i Spanien och Frankrike under tjurfäktningssäsongen 1999 och att det har blivit omöjligt att fullgöra avtalen på grund av beslutet.
- 50 Domstolen och förstainstansrätten har tagit upp talan om ogiltigförklaring till sakprövning, när de har väckts avseende rättsakter av normativ karaktär om det har funnits en bestämmelse av överordnad betydelse som innebär en skyldighet för den som ligger bakom rättsakten att beakta sökandens specifika situation (se förstainstansrättens dom av den 14 september 1995 i de förenade målen T-480/93 och T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2305, punkterna 67—78, och av den 17 juni 1998 i mål T-135/96, UEAPME mot rådet, REG 1998, s. II-2335, punkt 90). Att en sökande har slutit avtal som påverkas av den omtvistade rättsakten kan i vissa fall utgöra en sådan specifik situation (domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 28—31, och av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkterna 11—13).

- 51 Förevarande mål skiljer sig emellertid från de mål som gav upphov till ovan nämnda domar, eftersom någon sådan skyldighet inte föreligger i detta fall. Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 52 Under dessa omständigheter är villkoret för att talan skall tas upp till prövning, nämligen kravet på att sökandena skall beröras personligen av den omtvistade rättsakten, inte uppfyllt i detta fall.
- 53 Följaktligen skall talan avvisas.

Rättegångskostnader

- 54 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Svaranden har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet. Eftersom sökandena har tappat målet, skall svarandens yrkande bifallas.
- 55 I enlighet med artikel 87.4 i rättegångsreglerna skall intervenienten Republiken Portugal bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i det interimistiska förfarandet.
- 3) Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.

Tiili

Moura Ramos

Mengozzi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 februari 2001.

H. Jung

P. Mengozzi

Justitiesekreterare

Ordförande